

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 714/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 13 липня 2009 року

про умови доступу до мережі для транскордонного обміну електроенергією та скасування Регламенту (ЄС) №1228/2003

(Текст стосується ЄЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства та, зокрема, його статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-соціального комітету (¹),Беручи до уваги висновок Комітету регіонів (²),Відповідно до процедури, встановленої у статті 251 Договору (³),

Оскільки:

- (1) Внутрішній ринок електроенергії, який поступово впроваджувався з 1999 року, має своєю метою надати реальну можливість вибору усім споживачам Співтовариства, будь то громадяни чи підприємства, створити нові можливості для розвитку бізнесу та збільшення транскордонної торгівлі задля досягнення підвищення ефективності, конкурентних цін, покращення якості обслуговування, а також для сприяння безпеці постачання і стабільності.
- (2) Директива 2003/54 Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2003 року про загальні правила внутрішнього ринку електроенергії (⁴) та Регламент (ЄС) №1228/2003 Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2003 року про умови доступу до мережі для транскордонного обміну електроенергією (⁵) значним чином сприяли створенню цього внутрішнього ринку електроенергії.
- (3) Проте зараз існують перешкоди для продажу електроенергії у Співтоваристві на рівних умовах, без дискримінації чи невідповідного становища. Зокрема, все ще відсутній доступ до недискримінаційної мережі, а також однаково ефективний рівень регуляційного нагляду у кожній державі-члені, а також все ще існують ізольовані ринки.
- (4) Повідомлення Комісії від 10 січня 2007 року під назвою «Енергетична політика для Європи» підкреслило важливість завершення внутрішнього ринку природного газу та створення рівних умов

для усіх газових підприємств, заснованих у Співтоваристві. Повідомлення Комісії від 10 січня 2007 року під назвою «Перспективи внутрішнього ринку газу та електроенергії», а також «Опитування відповідно до статті 17 Регламенту (ЄС) № 1/2003 у Європейських секторах газу та електроенергії (Кінцевий звіт)» продемонстрували, що існуючі правила та заходи не створюють необхідних рамок та не передбачають створення міжсистемних пропускних потужностей для досягнення цілі налагодженого, ефективного та відкритого внутрішнього ринку.

- (5) Окрім суворого застосування існуючих регуляційних рамок, регуляційні рамки для внутрішнього ринку електроенергії, встановлені у Регламенті (ЄС) № 1228/2003, потрібно адаптувати у відповідності до цих повідомлень.
- (6) Зокрема, збільшене співробітництво та координація між операторами транспортних систем необхідні для створення мережевих кодексів для забезпечення та управління ефективним і прозорим доступом до транскордонних транспортних систем, а також для забезпечення координованого та достатньо далекоглядного планування та належної технічної еволюції транспортної системи Співтовариства, включаючи створення міжсистемних пропускних потужностей з належним урахуванням стану довкілля. Ці мережеві кодекси повинні відповідати рамковим настановам, які є обов'язковими за своєю суттю (рамкові настанови) та розробляються Агенцією з питань співробітництва регулюючих органів у сфері енергетики (⁶) («Агенція»). Агенція повинна виконувати перегляд на основі фактичних обставин, проектів мережевих кодексів, включно з їх відповідністю рамковим настановам, а також вона повинна мати право рекомендувати їх для ухвалення Комісією. Агенція повинна проводити оцінку запропонованих змін до мережевих кодексів та повинна мати можливість рекомендувати їх до ухвалення Комісією. Оператори транспортних систем повинні експлуатувати свої мережі відповідно до цих мережевих кодексів.
- (7) Для гарантування оптимального управління мережею транспортування електроенергії і уможливлення продажу та постачання електроенергії через кордони Співтовариства, необхідно заснувати Європейську мережу

¹) ОВ С 211, 19.8.2008, С. 23.²) ОВ С 172, 5.7.2008, С. 55.³) Висновок Європейського Парламенту від 18 червня 2008 року (ще не опублікований в Офіційному віснику), Спільна позиція Ради від 9 січня 2009 року (ОВ С 75 Е, 31.4.2009, С. 16) та Позиція Європейського Парламенту від 22 квітня 2009

року (ще не опублікована в Офіційному віснику). Рішення Ради від 25 червня 2009 року.

⁴) ОВ L 176, 15.7.2003, С. 37.⁵) ОВ L 176, 15.7.2003, С. 1.⁶) Див. сторінку 1 цього Офіційного вісника.

- операторів електроенергетичних систем (ENTSO for Electricity). Завдання ENTSO for Electricity повинні виконуватися відповідно до правил Співтовариства щодо конкуренції, які застосовуються до рішень ENTSO for Electricity. Завдання ENTSO for Electricity повинні бути чітко визначеними, а її метод роботи повинен забезпечувати ефективність, прозорість та представницьку суть ENTSO for Electricity. Мережеві кодекси, створені ENTSO for Electricity, не призначені для заміщення необхідних національних мережевих кодексів для нетранскордонних питань. З огляду на можливість досягнення більш ефективного прогресу при підході на регіональному рівні, оператори транспортних систем повинні встановлювати регіональні структури в межах загальної структури співробітництва, забезпечуючи разом з тим, щоб результати, отримані на регіональному рівні, були сумісними з мережевими кодексами та необов'язковими десятирічними планами розвитку мережі на рівні Співтовариства. Держави-члени повинні посилювати співробітництво та контролювати ефективність мережі на регіональному рівні. Співробітництво на регіональному рівні повинно бути сумісним із переходом до конкурентного та ефективного внутрішнього ринку електроенергії.
- (8) Усі учасники ринку зацікавлені у роботі, очікуваній від ENTSO for Electricity. Таким чином, стає необхідним ефективне консультування, а існуючі структури, які створені для його полегшення та спрощення, як-то Союз координації транспортування електроенергії, національні регулюючі органи чи Агенція, повинні відігравати в цьому важливу роль.
- (9) Для гарантування більшої прозорості усієї мережі транспортування електроенергії у Співтоваристві ENTSO for Electricity повинна скласти, опублікувати та регулярно оновлювати необов'язковий десятирічний план розвитку мережі на рівні Співтовариства (план розвитку мережі на рівні Співтовариства). Життєздатні мережі транспортування електроенергії та регіональні сполучення, необхідні з точки зору торгівлі чи безпеки, повинні бути включені до згаданого плану розвитку мережі.
- (10) Цей Регламент повинен встановлювати основні принципи стосовно тарифікації та розподілу пропускної потужності, передбачаючи разом з тим ухвалення настанов, що детально описують інші відповідні принципи та методології для того, щоб забезпечити швидку адаптацію до обставин, що змінилися.
- (11) На відкритому конкурентному ринку оператори транспортних систем повинні отримувати компенсації від операторів транспортних систем, від яких надходять транскордонні потоки та операторів систем, у яких ці потоки закінчуються, за витрати, що виникли в результаті прийняття транскордонних потоків електроенергії у своїх мережах.
- (12) Під час встановлення національних мережевих тарифів необхідно брати до уваги виплати і грошові надходження в результаті компенсації між операторами транспортних систем.
- (13) Фактична сума до сплати за транскордонний доступ до системи може помітно змінюватися залежно від оператора транспортної системи та у результаті розбіжностей у структурі систем тарифікації держав-членів. Таким чином, для уникнення проблем у торгівлі стає необхідним певний ступінь гармонізації.
- (14) Необхідно створити належну систему довгострокових критеріїв розміщення, засновану на принципі відображення з допомогою рівня платежів за доступ до мережі балансу між виробництвом та споживанням певного регіону на основі диференціації платежів за доступ до мережі для виробників та/чи споживачів.
- (15) Було б недоцільно застосовувати тарифи, засновані на відстані чи, за наявності належних критеріїв розміщення, особливий тариф, який повинні сплачувати лише експортери та імпортери на додаток до загального платежу за доступ до національної мережі.
- (16) Передумовою для ефективної конкуренції на внутрішньому ринку електроенергії є недискримінаційні та прозорі платежі за користування мережею, включаючи за користування міжсистемними лініями електропередачі у транспортній системі. Доступна пропускна потужність таких ліній повинна бути встановлена на максимальному рівні, який відповідає стандартам безпеки захищеної експлуатації мережі.
- (17) Важливо уникати викривлення конкуренції, що виникає внаслідок розбіжностей у стандартах безпеки експлуатації та планування, які використовуються операторами транспортних систем у державах-членах. Більше того, для учасників ринку повинна існувати прозорість стосовно наявних пропускних потужностей передачі та безпеки, стандартів планування та експлуатації, які впливають на наявні пропускні потужності передачі.
- (18) Нагляд за ринком, який останніми роками проводять національні регулюючі органи влади та Комісія, показав, що сучасні вимоги щодо прозорості та правила доступу до інфраструктури не є достатніми для забезпечення справжнього, належно функціонуючого, відкритого та ефективного внутрішнього ринку електроенергії.
- (19) Рівний доступ до інформації про фізичний статус та ефективність системи необхідний для того, щоб усі учасники ринку могли оцінити загальну ситуацію щодо попиту та пропозиції, а також виявити причини зрушень оптової ціни. Це включає більш точну інформацію щодо виробництва, пропозиції та попиту на електроенергію, включаючи прогнози, пропускну потужність мережі та міжсистемного сполучення, потоків та підтримки, балансової та резервної пропускної потужності.

- (20) Для підвищення довіри на ринку його учасники повинні мати гарантії, що на тих, хто бере участь у зловживанні, будуть покладені ефективні, пропорційні та переконливі санкції. Компетентні органи влади повинні мати повноваження ефективно розслідувати заяви про зловживання на ринку. Для цього необхідно, щоб компетентні органи влади мали доступ до даних, які надають інформацію щодо експлуатаційних рішень підприємств-постачальників. На ринку електроенергії багато важливих рішень приймається виробниками, які повинні зберігати таку інформацію у наявності та відкритому для компетентних органів влади доступі упродовж визначеного періоду часу. Крім того, компетентні органи влади повинні регулярно перевіряти дотримання правил операторами транспортних систем. Невеликі виробники, що не мають реальної можливості порушити діяльність ринку, мають бути звільнені від цих зобов'язань.
- (21) Необхідно створити правила використання доходів від процедур управління перевантаженням, якщо тільки виключення з таких правил не буде виправдано особливою природою міжсистемної лінії електропередачі.
- (22) Управління проблемами перевантаження повинно забезпечувати правильні економічні показники для операторів транспортних систем та учасників ринку, а також повинно базуватися на ринкових механізмах.
- (23) Інвестиції у велику нову інфраструктуру потрібно значно посилити, гарантуючи належне функціонування внутрішнього ринку електроенергії. Для посилення позитивного впливу на конкуренцію та безпеку постачання міжсистемних ліній електропередачі з постійним струмом, що підпадають під виключне звільнення, необхідно перевірити інтереси ринку під час етапу планування, а також ухвалити правила управління перевантаженням. У випадку розміщення міжсистемних ліній електропередачі з постійним струмом на території більше ніж однієї держави-члена, Агенція повинна розглядати у якості останньої інстанції заяву про надання виключних звільнень з метою кращого врахування її трансграничних наслідків та полегшення адміністративної обробки. Крім того, з огляду на виключні риси ризику щодо таких великих проектів будівництва інфраструктур, наділених певними виключними звільненнями, по відношенню до цих проектів має бути дозволено тимчасове надання підприємствам, що мають інтерес у сфері постачання та виробництва, часткових звільнень, що стосуються правил розмежування. Звільнення, надані в силу Директиви (ЄС) № 1228/2003, продовжують застосовуватися до передбаченої дати закінчення чинності, зазначеної у рішенні про надання звільнення.
- (24) Забезпечення належного функціонування внутрішнього ринку електроенергії передбачає необхідність створення процедур, які дозволяють ухвалювати рішення та настанови, що стосуються, наприклад, сфери встановлення тарифів та розподілу пропускної потужності, забезпечуючи участь у цьому процесі регулюючих органів влади держав-членів, за необхідності – через їх асоціацію з Європою. Регулюючі органи влади разом із іншими відповідними органами влади держав-членів повинні відігравати важливу роль у сприянні належному функціонуванню внутрішнього ринку електроенергії.
- (25) Національні регулюючі органи влади повинні гарантувати відповідність правилам, зазначеним у цьому Регламенті та настановах, ухвалених відповідно до нього.
- (26) Держави-члени та уповноважені національні органи влади повинні подавати Комісії відповідну інформацію. Комісія розглядає таку інформацію як конфіденційну. За необхідності, поінформовавши уповноважені національні органи влади, Комісія повинна мати можливість подати запит на таку інформацію безпосередньо до відповідних підприємств.
- (27) Держави-члени повинні встановлювати правила щодо санкцій, які застосовуються у випадку порушення положень цього Регламенту, та забезпечити їх застосування. Такі санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.
- (28) Заходи, необхідні для імплементації цього Регламенту, повинні ухвалюватися відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури здійснення виконавчих повноважень, наданих Комісії ⁽¹⁾.
- (29) Зокрема, Комісія повинна мати повноваження встановлювати чи ухвалювати настанови для забезпечення мінімального ступеня гармонізації, що необхідний для досягнення мети цього Регламенту. Оскільки такі заходи мають загальний характер та призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цього Регламенту, вони повинні ухвалюватися відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, передбаченої у статті 5а Рішення 1999/468/ЄС.
- (30) Оскільки мета цього Регламенту, а саме – положення про гармонізовані рамки для трансграничного обміну електроенергією, – не може бути досягнута державами-членами самостійно, а може бути повніше досягнута на загальному рівні Співтовариства, то Співтовариство може вживати заходів відповідно до принципу субсидіарності, як зазначено у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як зазначено у тій статті, цей Регламент не виходить за рамки необхідно для досягнення вказаної мети.
- (31) Беручи до уваги сферу застосування змін, внесених до Регламенту (ЄС) № 1228/2003, на підставі ясності та раціональності бажано, щоб відповідні положення були зібрані в єдиному тексті нового Регламенту.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет і сфера дії

Цей Регламент має за мету:

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

- (a) Встановити рівні правила для транскордонного обміну електроенергією, підвищуючи таким чином конкуренцію в межах внутрішнього ринку електроенергії, беручи до уваги особливі характеристики національних та регіональних ринків. Це включатиме створення механізму компенсації для транскордонних потоків електроенергії та встановлення гармонізованих принципів тарифів за транскордонне транспортування та розподіл наявних пропускних потужностей міжсистемних сполучень між національними транспортними системами;
- (b) сприяти появі налагодженого та прозорого оптового ринку з високим рівнем безпеки постачання електроенергії. Це передбачає механізми гармонізації правил транскордонного обміну електроенергією.

Стаття 2

Визначення

1. Для цілей цього Регламенту застосовуються визначення, наведені у статті 2 Директиви 2009/72/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 року стосовно загальних правил для внутрішнього ринку електроенергії ⁽¹⁾, за винятком визначення «міжсистемна лінія електропередачі», яке замінене наступним:

- «міжсистемна лінія електропередачі» означає транспортну лінію, що перетинає або виходить за межі кордону держав-членів та з'єднує національні транспортні системи держав-членів.
2. Застосовуються такі визначення:
- (a) «регулюючі органи влади» означає регулюючі органи влади, зазначені у частині 1 статті 35 Директиви 2009/72/ЄС;
- (b) «транскордонний потік» означає фізичний потік електроенергії у транспортній системі держави-члена, який виникає в результаті впливу діяльності виробників та/або споживачів поза межами держави-члена на її транспортну мережу;
- (c) «перевантаження» означає ситуацію, при якій міжсистемне сполучення між національними транспортними мережами не може прийняти усі фізичні потоки, що виникають в результаті міжнародної торгівлі, затребуваної учасниками ринку, через нестачу пропускної потужності міжсистемних ліній електропередачі та/чи національних транспортних систем, про які йде мова;
- (d) «заявлений експорт» означає передачу електроенергії до однієї держави-члена на основі встановлених договірних зобов'язань, в силу яких відбувається одночасне прийняття («заявлений імпорт») електроенергії на території іншої держави-члена або третьої держави;
- (e) «заявлений транзит» означає обставини, при яких здійснюється заявлений експорт електроенергії та коли заявлений шлях для здійснення цієї операції

включає країну, у якій не здійснюється передача або одночасне прийняття електроенергії;

- (f) «заявлений імпорт» означає прийняття електроенергії у державі-члені чи третій країні одночасно із передачею електроенергії («заявлений експорт») від іншої держави-члена;
- (g) «нова міжсистемна лінія електропередачі» означає міжсистемну лінію електропередачі, створення якої не було завершено до 4 серпня 2003 року.

Для цілей механізму компенсації між операторами транспортної системи, зазначеного у статті 13, лише у випадку, коли транспортні мережі двох і більше держав-членів утворюють частину цілого чи частини єдиного контрольного блоку, контрольний блок як єдине ціле вважається таким, що становить частину транспортної мережі однієї з держав-членів, про які йде мова, для уникнення того, щоб потоки між контрольними блоками вважалися транскордонними потоками згідно з підпунктом (b) першого пункту цієї частини, і такими, що передбачають компенсаційні виплати згідно зі статтею 13. Регулюючі органи влади держав-членів можуть вирішувати, складовою частиною якої з держав-членів вважатимуть контрольний блок в цілому.

Стаття 3

Сертифікація операторів транспортних систем

1. Комісія перевіряє усі нотифікації про рішення щодо сертифікації операторів транспортних систем, як визначено у частині 6 статті 10 Директиви 2009/72/ЄС, відразу після їх надходження. Упродовж двох місяців з дня одержання такої нотифікації Комісія повідомляє про свій висновок відповідному національному регулюючому органу влади про її відповідність частині 2 статті 10 чи статтям 11 та 9 Директиви 2009/72/ЄС.

Під час підготовки висновку, зазначеного у першому пункті, Комісія може подати запит до Агенції щодо її висновку про рішення національного регулюючого органу влади. У такому випадку зазначений у першому пункті двомісячний період подовжується на два місяці.

Якщо висновок Комісії не був наданий упродовж періодів, зазначених у першому та другому пунктах, слід вважати, що Комісія не має заперечень щодо рішення регулюючого органу влади.

2. Упродовж двох місяців з моменту отримання висновку Комісії національний регулюючий орган влади ухвалює своє остаточне рішення стосовно сертифікації оператора транспортної системи, надаючи якомога більшого значення вказаному висновку. Рішення регулюючого органу влади публікується разом з висновком Комісії.

3. У будь-який момент під час процедури регулюючі органи влади та/або Комісія можуть подати запит до оператора транспортної системи та/або підприємства, що виконує будь-які з функцій виробництва чи постачання, щодо будь-якої інформації стосовно виконання завдань відповідно до цієї статті.

4. Комісія та регулюючі органи влади зберігають конфіденційність комерційно значимої інформації.

⁽¹⁾ Див. сторінку 55 цього Офіційного вісника.

5. Комісія може приймати настанови, що встановлюють детальні правила процедури, якої необхідно дотримуватися для застосування частин 1 та 2 цієї статті. Заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

6. Якщо Комісія отримує нотифікацію про сертифікацію оператора транспортної системи згідно з частиною 10 статті 9 Директиви 2009/72/ЄС, то вона приймає рішення щодо сертифікації. Регулюючий орган влади погоджується з рішенням Комісії.

Стаття 4

Європейська мережа операторів транспортних систем електроенергії

Усі оператори транспортних систем співпрацюють на рівні Співтовариства через ENTSO for Electricity для того, щоб посилити заповнення та функціонування внутрішнього ринку електроенергії, а також транскордонної торгівлі та забезпечити оптимальне управління, координовану експлуатацію та стабільну технічну еволюцію Європейської транспортної мережі електроенергії.

Стаття 5

Створення ENTSO for Electricity

1. До 3 березня 2011 року оператори транспортних систем електроенергії повинні подати до Комісії та Агенції проекти статутів, списки членів та проекти правил процедур, включаючи правила процедури для консультацій з іншими зацікавленими сторонами щодо створення ENTSO for Electricity.

2. Через два місяці з дня отримання цієї документації Агенція, після офіційної консультації з організаціями-представниками інших зацікавлених сторін, зокрема користувачів систем, включаючи споживачів, надає Комісії висновок щодо проектів статутів, списку членів та проектів правил процедур.

3. Комісія складає висновок щодо проектів статутів, списку членів та проектів правил процедур, беручи до уваги висновок Агенції, зазначений у частині 2, а також упродовж трьох місяців з дня отримання висновку Агенції.

4. Упродовж трьох місяців з дня отримання висновку Комісії, оператори транспортних систем електроенергії створюють ENTSO for Electricity, а також ухвалюють та публікують її статuti і внутрішній регламент.

Стаття 6

Створення мережевих кодексів

1. Комісія після консультації з Агенцією, ENTSO for Electricity та іншими зацікавленими сторонами складає щорічний список пріоритетів, у якому вказуються, які сфери з визначених у частині 6 статті 8 необхідно включити до розробки мережевих кодів.

2. Комісія вимагає від Агенції надати упродовж обґрунтованого терміну, але не пізніше, ніж через шість місяців, необов'язкову рамкову настанову (рамкова настанова), яка згідно з частиною 7 статті 8 встановлює чіткі та об'єктивні принципи для розробки мережевих кодексів, що стосуються сфер, наведених у переліку пріоритетів. Кожна рамкова настанова має сприяти недискримінаційній, ефективній конкуренції та ефективному функціонуванню ринку. Після отримання обґрунтованого запиту від Агенції Комісія може подовжити цей період.

3. Агенція проводить офіційну консультацію з ENTSO for Electricity та іншими зацікавленими сторонами стосовно рамкової постанови упродовж періоду не менш як двох місяців у відкритий та прозорий спосіб.

4. Якщо Комісія вважає, що рамкова настанова не сприяє недискримінаційній, ефективній конкуренції та ефективному функціонуванню ринку, то вона може зобов'язати Агенцію переглянути рамкову настанову упродовж обґрунтованого періоду часу та подати до Комісії повторно.

5. Якщо Агенція не надає рамкову настанову на перший чи повторний розгляд упродовж періоду, встановленого Комісією згідно з частинами 2 чи 4, то Комісія розробляє таку рамкову настанову самостійно.

6. Комісія зобов'язує ENTSO for Electricity надати до Агенції мережевий кодекс, що приведений у відповідність із рамковою постановою, упродовж обґрунтованого періоду часу, але не пізніше як через 12 місяців.

7. Упродовж трьох місяців з дня отримання мережевого кодексу, протягом яких Агенція може проводити офіційні консультації із зацікавленими сторонами, вона надає ENTSO for Electricity обґрунтований висновок стосовно мережевого кодексу.

8. Виходячи з висновку Агенції, ENTSO for Electricity може змінювати мережевий кодекс і повторно подавати його на розгляд до Агенції.

9. Якщо Агенція переконалася у відповідності мережевого кодексу рамковій постанові, вона подає мережевий кодекс до Комісії і може рекомендувати його для ухвалення упродовж обґрунтованого періоду часу. У випадку, якщо Комісія не ухвалює мережевий кодекс, вона повідомляє причини відхилення.

10. Якщо ENTSO for Electricity упродовж періоду, визначеного Комісією згідно з частиною 6, не розробить мережевий кодекс, то Комісія може зобов'язати Агенцію розробити проект на основі відповідної рамкової постанови. Згідно з цією частиною Агенція може провести наступну консультацію у ході підготовки проекту мережевого кодексу. Агенція подає Комісії проект мережевого кодексу, підготовлений згідно з цією частиною, і може рекомендувати його до ухвалення.

11. Якщо ENTSO for Electricity не розробила мережевий кодекс, або Агенція не розробила проект мережевого кодексу, як зазначено у частині 10 цієї статті або за рекомендацією Агенції відповідно до частини 9 цієї статті, то Комісія за власною ініціативою може ухвалити один чи більше мережевих кодексів у сферах, наведених у частині 6 статті 8.

Якщо Комісія пропонує ухвалити мережевий кодекс за власною ініціативою, вона консультується із Агенцією,

ENTSO for Electricity та іншими зацікавленим сторонами стосовно проекту мережевого кодексу упродовж не менше, ніж двох місяців. Заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

12. Ця стаття не становить шкоди для права Комісії ухвалювати та змінювати настанови, як встановлено у статті 18.

Стаття 7

Зміни мережевих кодексів

1. Проекти змін до будь-якого мережевого кодексу, ухваленого згідно зі статтею 6, можуть бути запропоновані Агенції особами, які мають зацікавлення щодо цього мережевого кодексу, включаючи ENTSO for Electricity, операторів транспортних систем, а також користувачів систем та споживачів. Агенція може також запропонувати зміни за власною ініціативою.

2. Агенція консультується із зацікавленими сторонами відповідно до статті 10 Регламенту (ЄС) № 713/2009. Після цього Агенція може подавати до Комісії обґрунтовані пропозиції щодо змін, пояснюючи їх відповідність меті мережевих кодексів, встановлених у частині 2 статті 6.

3. Комісія, враховуючи пропозиції Агенції, може ухвалювати зміни до будь-якого мережевого кодексу, ухваленого згідно зі статтею 6. Заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

4. Розгляд запропонованих змін відповідно до процедури, встановленої у частині 2 статті 23, обмежується розглядом аспектів, що стосуються запропонованих змін. Такі запропоновані зміни слід розуміти без шкоди іншим змінам, які можуть бути запропоновані Комісією.

Стаття 8

Завдання ENTSO for Electricity

1. За запитом Комісії відповідно до частини 6 статті 6 ENTSO for Electricity розробляє мережеві кодекси у сферах, зазначених у частині 6 цієї статті.

2. ENTSO for Electricity може розробляти мережеві кодекси для сфер, встановлених у частині 6, з огляду на досягнення цілей, встановлених у статті 4, якщо мережеві кодекси не стосуються сфер, охоплених запитом, надісланим до неї Комісією. Ці мережеві кодекси надаються Агенції для складання висновку. Такий висновок належним чином враховується ENTSO for Electricity.

3. ENTSO for Electricity ухвалює:

- (a) загальні засоби експлуатації мережі для забезпечення координації експлуатації мережі в нормальних та надзвичайних умовах, включаючи загальну шкалу класифікації інцидентів, а також плани дослідження;
- (b) кожні два роки – обов'язковий десятирічний план розвитку мережі на рівні Співтовариства, (план розвитку мережі на рівні Співтовариства), включаючи прогноз щодо відповідності європейського генеруючого виробництва;
- (c) рекомендації щодо координації технічного співробітництва між Співтовариством та операторами транспортних систем третіх країн;
- (d) щорічну робочу програму;
- (e) щорічний звіт;
- (f) щорічні весняні та зимові прогнози відповідності генеруючого виробництва.

4. Європейський перспективи щодо готовності генеруючого виробництва, зазначеного у підпункті (b) частини 3, мають охоплювати загальну готовність електроенергетичної системи забезпечити постачання у відповідь на поточний та запланований попит на електроенергію на наступне п'ятиріччя так само, як і на строк між 5-ма та 15-ма роками з дати такого прогнозу. Європейський прогноз щодо адекватності генеруючого виробництва маю будуватися на національних прогнозах щодо готовності генеруючого виробництва, підготовлених кожним окремим оператором транспортної системи.

5. Щорічна робоча програма, зазначена у підпункті (d) частини 3, включає список та опис мережевих кодексів, які потрібно підготувати, план щодо координації експлуатації мережі, а також дослідження та роботи з розробки, які необхідно здійснити того року та орієнтовний графік.

6. Мережеві кодекси, зазначені у частинах 1 і 2, охоплюють наступні сфери, за необхідності беручи до уваги регіональні особливості:

- (a) правила мережевої безпеки та надійності, включаючи правила технічної потужності транспортного резерву для експлуатаційної безпеки мережі;
- (b) правила з'єднання мереж;
- (c) правила доступу третьої сторони;
- (d) правила розрахунків та обміну даними;
- (e) правила експлуатаційної сумісності;
- (f) оперативні процедури у надзвичайних ситуаціях;
- (g) правила розподілу пропускної потужності та управління перевантаженням;
- (h) правила торгівлі, що стосуються технічного та експлуатаційного забезпечення послуг з доступу до мережі та балансування системи;
- (i) правила прозорості;

- (j) правила балансування, що включають правила резервного живлення мережі;
- (k) правила, що стосуються гармонізованих структур тарифів на транспортування, включаючи критерії розміщення та правила компенсації між операторами транспортних систем; та
- (l) енергоефективність мереж електроенергії.

7. Мережеві кодекси розробляються для транскордонних мереж та ринкової інтеграції і не повинні становити шкоду для права держави-члена створювати національні мережеві кодекси, які не впливають на транскордонну торгівлю.

8. ENTSO for Electricity контролює та аналізує імплементацію мережевих кодексів і настанов, ухвалених Комісією відповідно до частини 11 статті 6, а також їх вплив на гармонізацію необхідних правил, призначених для полегшення ринкової інтеграції. ENTSO for Electricity повідомляє про отримані результати Агенції і включає їх у щорічний звіт, зазначений у підпункті (e) частини 3 цієї статті.

9. ENTSO for Electricity надає усю інформацію, необхідну Агенції для виконання її завдань згідно з частиною 1 статті 9.

10. Кожен два роки ENTSO for Electricity ухвалює та публікує план розвитку мережі усього Співтовариства. Цей план включає моделювання інтегрованої мережі, розробку плану дій, Європейський прогноз щодо готовності генеруючого виробництва та оцінку стійкості системи.

Зокрема, план розвитку мережі на рівні Співтовариства:

- (a) будується на національних інвестиційних планах, беручи до уваги регіональні інвестиційні плани, як зазначено в частині 1 статті 12, а також, за необхідності, аспекти Співтовариства стосовно планування мереж, включаючи настанови для транс-Європейських енергетичних систем відповідно до Рішення № 1364/2006/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁾;
- (b) у тому, що стосується транскордонних систем сполучення, він також будується на обґрунтованих потребах різних користувачів системи та повинен включати довгострокові зобов'язання від інвесторів, зазначені у статті 8 та статтях 13 і 22 Директиви 2009/72/ЄС; а також
- (c) має вказувати недоліки в інвестиціях, особливо у тому, що стосується транскордонних пропускних потужностей.

Беручи до уваги підпункт (c) другого пункту, до плану розвитку мережі на рівні Співтовариства можна приєднати огляд перешкод на шляху збільшення транскордонної пропускної потужності мережі, які виникають внаслідок різних процедур ухвалення чи практик.

11. Агенція надає висновок щодо національних десятирічних планів розвитку мережі для оцінки їх відповідності плану розвитку мережі на рівні

Співтовариства. Якщо Агенція виявляє невідповідності між національним десятирічним планом розвитку мережі та планом розвитку мережі на рівні Співтовариства, то вона, якщо належить, рекомендує зміни до національного десятирічного плану розвитку мережі та плану розвитку мережі на рівні Співтовариства. Якщо такий національний десятирічний план розвитку мережі розробляється відповідно до статті 22 Директиви 2009/72/ЄС, Агенція рекомендує, щоб уповноважений національний регулюючий орган влади вніс зміни у національний десятирічний план розвитку мережі згідно з частиною 7 статті 22 згаданої Директиви та поінформував про це Комісію.

12. Згідно із запитом Комісії ENTSO for Electricity надає Комісії свої висновки щодо ухвалення настанов, як встановлено у статті 18.

Стаття 9

Контроль Агенції

1. Агенція контролює виконання завдань ENTSO for Electricity, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8 і повідомляє про це Комісію.

Агенція здійснює нагляд за імплементацією ENTSO for Electricity мережевих кодексів, розроблених згідно з частиною 2 статті 8 та мережевих кодексів, які були розроблені відповідно до частин з 1 по 10 статті 6, але які не були ухвалені Комісією згідно з частиною 11 статті 6. Якщо ENTSO for Electricity не імплемтувала такі мережеві кодекси, то Агенція вимагає від ENTSO for Electricity забезпечити належно обґрунтоване пояснення щодо причин неподання. Агенція інформує Комісію про таке пояснення і надає свій висновок щодо нього.

Агенція здійснює нагляд та аналізу імплементації мережевих кодексів та настанов, ухвалених Комісією, як встановлено у частині 11 статті 6, а також їх вплив на гармонізацію застосованих правил, що мають за мету полегшення ринкової інтеграції, а також ефективну конкуренцію без дискримінації та ефективне функціонування ринку, і повідомляє про це Комісію.

2. ENTSO for Electricity подає до Агенції для складання висновку проект плану розвитку мережі на рівні Співтовариства, проект щорічної робочої програми, включаючи інформацію стосовно консультативного процесу, а також інші документи, зазначені у частині 3 статті 8.

Через два місяці після отримання Агенція надає належно обґрунтований висновок разом із рекомендаціями до ENTSO for Electricity та Комісії, якщо вона вважає, що проект щорічної робочої програми чи проект плану розвитку мережі на рівні Співтовариства, подані ENTSO for Electricity, не сприяють недискримінаційній та ефективній конкуренції, ефективному функціонуванню ринку чи достатньому рівню транскордонного міжсистемного сполучення, відкритого для доступу третім сторін.

⁽¹⁾ ОВ L 262, 22.9.2006, С. 1.

*Стаття 10***Консультації**

1. Під час підготовки мережевих кодексів, проекту плану розвитку мережі на рівні Співтовариства та щорічної робочої програми, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, ENTSO for Electricity проводить на початковому етапі розширений консультативний процес, є відкритим та прозорим, із усіма відповідними учасниками ринку та, зокрема, організаціями, які представляють зацікавлені сторони, відповідно до правил процедури, зазначених у частині 1 статті 5. Така консультація також включає національні регулюючі органи влади, підприємства-виробники та підприємства-постачальники, користувачів системи включно зі споживачами, операторів систем включно з промисловими асоціаціями, технічними установами та платформами зацікавлених сторін. Вона має за мету виявлення поглядів та пропозицій усіх зацікавлених сторін під час процесу ухвалення рішення.

2. Усі документи та протоколи зібрань, що стосуються консультацій, зазначених у частині 1, публікуються.

3. Перед ухваленням щорічної робочої програми та мережевих кодексів, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8 ENTSO for Electricity вказує, як були враховані результати, отримані під час консультації. Вона вказує причини у випадку, якщо такі результати не були враховані.

*Стаття 11***Витрати**

Витрати, що стосуються діяльності ENTSO for Electricity, зазначеної у статтях з 4 по 12, сплачуються операторами транспортних систем та враховуються при обчисленні тарифів. Регулюючі органи влади затверджують витрати, лише якщо вони є пропорційними та обґрунтованими.

*Стаття 12***Регіональне співробітництво операторів транспортних систем**

1. Оператори транспортних систем засновують регіональне співробітництво у межах ENTSO for Electricity для сприяння діяльності, зазначеній у частинах 1, 2 та 3 статті 8. Зокрема, кожен два роки вони публікують регіональний інвестиційний план, а також приймають інвестиційні рішення, засновані на регіональному інвестиційному плані.

2. Оператори транспортних систем сприяють експлуатаційним домовленостям для забезпечення оптимального управління мережею, а також сприяють розвитку обміну електроенергією, координованому розподілу транскордонної пропускної потужності через недискримінаційні рішення, засновані на ринку, враховуючи особливі переваги закритих торгів у випадку короткострокових розподілів, а також сприяють інтеграції балансування та резервних механізмів живлення.

3. Для виконання завдань, визначених у частинах 1 і 2 цієї статті, Комісія може визначати географічну зону, що охоплюється кожною з регіональних структур співробітництва, беручи до уваги існуючі регіональні структури співробітництва. Кожна держава-член отримує дозвіл на сприяння співробітництву у більше, ніж одній географічній зоні. Цей захід, призначений для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюється відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

3 цією метою Комісія консультиється із Агенцією та ENTSO for Electricity.

*Стаття 13***Механізм компенсації між операторами транспортних систем**

1. Оператори транспортних систем отримують компенсацію за витрати, що виникли в результаті прийняття транскордонних потоків електроенергії у своїх мережах.

2. Компенсації, зазначені у частині 1, виплачуються операторами національних транспортних систем, у яких починаються транскордонні потоки, та операторами систем, де ці потоки закінчуються.

3. Компенсаційні виплати здійснюються регулярно відповідно до заданого періоду часу в минулому. *Ex-post* узгодження виплаченої компенсації за необхідності виконується для відображення реальних витрат.

Перший період, за який будуть виплачені компенсації, визначається настановами, зазначеними у статті 18.

4. Комісія ухвалює рішення щодо сум компенсаційних виплат. Цей захід, призначений для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюється відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

5. Величина прийнятих транскордонних потоків та величина транскордонних потоків, визначених як такі, що починаються та/чи закінчуються у національних транспортних системах, визначається на основі фізичних потоків електроенергії, що були виміряні упродовж певного періоду часу.

6. Витрати, понесені в результаті прийняття транскордонних потоків, визначаються на основі далекоглядних довгострокових середніх додаткових витрат, з урахуванням збитків, інвестицій у нову інфраструктуру, а також відповідної пропорції витрат існуючої інфраструктури, наскільки така інфраструктура використовується для транспортування транскордонних потоків, зокрема, беручи до уваги потреби у гарантії безпеки постачання. При встановленні понесених витрат використовуються визнані методології обчислення витрат. Прибутки, які мережа приносить в результаті прийняття транскордонних потоків, враховуються для зниження суми компенсації.

Тарифи за доступ до мереж

1. Тарифи, які застосовуються операторами мережі за доступ до мережі, повинні бути прозорими, мають враховувати потреби безпеки мережі та відображати реальні витрати, наскільки вони відповідають витратам ефективного та структурно порівняного оператора, та мають застосовуватися у недискримінаційній формі. Такі тарифи не повинні залежати від відстані.
2. За необхідності рівень тарифів, що застосовуються до виробників та/або споживачів, має встановлюватися критерії розміщення на рівні Співтовариства та враховувати суму мережових збитків та перевантаження, а також інвестиційні витрати на інфраструктуру.
3. При встановленні тарифів за доступ до мережі, враховується таке:
 - (a) платежі і грошові надходження від механізму компенсації між операторами транспортних систем;
 - (b) фактичні виплати, здійснені та отримані, як і виплати, очікувані за майбутні періоди часу і визначені на основі минулих періодів.
4. Встановлення сплат за доступ до мережі згідно з цією статтею не становить шкоди для сплат за заявлений експорт та заявлений імпорт, які виникають в результаті управління перевантаженням, зазначеним у статті 16.
5. Не повинні існувати спеціальні тарифи за доступ до мережі, що застосовуються до індивідуальних торговельних операцій у разі заявленого транзиту електроенергії.

*Стаття 15***Надання інформації**

1. Оператори транспортних систем встановлюють механізми координації та обміну інформацією, щоб гарантувати безпеку мереж у контексті управління перевантаженням.
2. Опублікуванню підлягають стандарти безпеки, експлуатації та планування, що використовуються операторами транспортних систем. Опублікована інформація має включати загальну схему обчислення сукупної транспортної пропускної потужності та межі надійності транспортування, засновані на фізичних та електричних характеристиках системи. Такі схеми підлягають ухваленню регулюючими органами влади.
3. Оператори транспортних систем публікують щоденні оцінки наявної транспортної пропускної потужності, вказуючи будь-яку наявну транспортну потужність, які вже зарезервована. Такі публікації здійснюються через визначені інтервали до дня транспортування і в будь-якому випадку повинні включати оцінки за місяць і за тиждень наперед, а також кількісний показник очікуваної надійності наявної пропускної потужності.

4. Оператори транспортних систем публікують дані щодо сукупного прогнозованого та фактичного попиту, доступності та дійсного використання активів виробництва та навантаження, щодо доступності та використання мереж і міжсистемних ліній електропередачі, а також щодо балансової потужності резерву і живлення. Для доступності та фактичного використання невеликих одиниць виробництва та навантаження можна використовувати сукупні оціночні дані.

5. Зацікавлені учасники ринку надають необхідні дані операторам транспортних систем.

6. Підприємства-виробники, які володіють чи користуються активами виробництва, де принаймні один з активів має встановлену потужність щонайменше 250 МВт, упродовж п'яти років тримають у розпорядженні національного регулюючого органу влади, національного органу влади з питань конкуренції та Комісії погодинні дані з кожного заводу, які необхідні для перевірки усіх рішень з експлуатаційного управління та цінової поведінки під час обміну електроенергією, на торгах щодо міжсистемного сполучення, резервних ринках та неорганізованих ринках. Інформація по заводах та щогодинна інформація, яку необхідно зберігати, включає, але не обмежується даними про наявну потужність виробництва та зарезервовані об'єми, включаючи розподіл таких резервів на рівні кожного заводу на момент подання пропозицій та під час виробництва.

*Стаття 16***Загальні принципи управління перевантаженням**

1. Проблеми перевантаження мають врегульовуватися з допомогою недискримінаційних ринкових рішень, які слугуватимуть ефективними економічними показниками учасникам ринку та операторам транспортних систем. Проблеми перевантаженості мережі вирішуються переважно за допомогою недоговірних методів, тобто методів, які не передбачають вибору між контрактами окремих учасників ринку.

2. Процедури скорочення торговельних операцій використовуються лише у надзвичайних ситуаціях, коли оператор транспортної мережі повинен діяти швидко, а перерозподіл чи зустрічна торгівля неможливі. Будь-яка з таких процедур застосовується без дискримінації.

Окрім форс-мажорних випадків учасники ринку, які мають розподілену потужність, отримують компенсацію за будь-які скорочення.

3. Максимальна пропускна потужність системних електропроводів та/або транспортних мереж, пов'язаних з транскордонними потоками, надається для доступу учасникам ринку, дотримуючись стандартів безпеки захищеної експлуатації мережі.

4. Учасники ринку інформують зацікавлених операторів транспортних систем наперед упродовж обґрунтованого періоду часу до експлуатаційного періоду про свої наміри використовувати розподілену пропускну потужність. Будь-яка розподілена пропускна потужність, яка не буде використовуватися, повертається на ринок у відкритий, прозорий та недискримінаційний спосіб.

5. Оператори транспортних систем, наскільки дозволяють технічні можливості, повинні покривати потреби в пропускній спроможності електричних потоків, що йдуть у зворотному напрямку перевантаженої лінії міжсистемного сполучення для максимального використання її потужності. При повному врахуванні захищеності мережі торговельні операції, що знижують перевантаженість, ніколи не скасовуються.

6. Будь-які доходи від розподілу міжсистемної пропускної потужності використовуються з наступною метою:

- (a) гарантування фактичної наявності розподіленої пропускної потужності; та/або
- (b) підтримування чи збільшення пропускних потужностей міжсистемних сполучень завдяки інвестиціям у мережі, зокрема, у нові міжсистемні лінії електропередачі.

Якщо доходи не можна ефективно використати для цілей, зазначених у підпунктах (a) та/чи (b) першого пункту, то їх можна використати, за умови схвалення регулюючими органами влади зацікавлених держав-членів, до максимальної кількості, яка визначається такими регулюючими органами влади, як дохід, який регулюючі органи влади повинні враховувати під час ухвалення методології розрахунку мережних тарифів та/чи їх зміни.

Решта доходів перераховується на окремий внутрішній рахунок до моменту, коли її можна витратити на цілі, зазначені у підпунктах (a) та/чи (b) першого пункту. Регулюючий орган влади інформує Агенцію про ухвалення, зазначене у другому пункті.

Стаття 17

Нові міжсистемні лінії електропередачі

1. Нові міжсистемні лінії електропередачі постійного струму можуть за запитом та на обмежений період часу бути звільнені від дотримання положень частини 6 статті 16 цього Регламенту, а також статей 9, 32 та частин 6 і 10 статті 37 Директиви 2009/72/ЄС за наступних умов:

- (a) інвестиції повинні підвищувати конкуренцію у постачанні електроенергії;
- (b) рівень ризику для інвестицій є таким, що інвестування не буде можливим без надання звільнення;
- (c) міжсистемна лінія електропередачі повинна перебувати у власності фізичної або юридичної особи, яка принаймні за своєю юридичною формою відокремлена від операторів, у чиїх

системах буде збудована ця міжсистемна лінія електропередачі;

- (d) з користувачів такої міжсистемної лінії електропередачі стягуються платежі;
- (e) згідно з частковим відкриттям ринку, згаданим у статті 19 Директиви 96/92/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 грудня 1996 року стосовно загальних правил для внутрішнього ринку електроенергії ⁽¹⁾, жодна частина капіталу чи експлуатаційних витрат міжсистемної лінії електропередачі не була відшкодована з допомогою будь-якої складової частини платежів за використання транспортних та розподільних систем, з'єднаних міжсистемною лінією електропередачі, та
- (f) звільнення не повинно бути шкідливим для конкуренції чи ефективного функціонування внутрішнього ринку електроенергії, або ж для ефективного функціонування регульованої системи, з якою пов'язана ця міжсистемна лінія електропередачі.

2. В окремих випадках частина 1 застосовується також до міжсистемних ліній електропередачі зі змінним струмом за умови, що витрати і ризики згаданих інвестицій є особливо великими у порівнянні з витратами та ризиками, що зазвичай виникають при з'єднанні двох сусідніх національних транспортних систем за допомогою міжсистемної лінії електропередачі зі змінним струмом.

3. Частина 1 також застосовується при значному збільшенні пропускної потужності існуючих міжсистемних ліній електропередачі.

4. Рішення про звільнення згідно з частинами 1, 2 та 3 приймається в кожному окремому випадку регулюючими органами влади зацікавлених держав-членів. Звільнення може охоплювати усю або частину нової або існуючої лінії електропередачі, якщо її пропускна потужність суттєво збільшується.

Через два місяці після отримання запиту щодо звільнення останнім із зацікавлених регулюючих органів влади Агенція може подавати консультативний висновок до цих регулюючих органів влади, які можуть створити основу для своїх рішень.

При винесенні рішення про надання звільнення у кожному окремому випадку враховується потреба у висуванні умов щодо тривалості звільнення та недискримінаційного доступу до міжсистемної лінії електропередачі. При визначенні таких умов враховується, зокрема, додаткова пропускна потужність, що буде збудована або ж модифікація існуючої, а також часові рамки проекту і національні особливості.

Перед наданням звільнення регулюючі органи влади зацікавлених держав-членів виносять рішення щодо правил та механізмів управління та розподілу пропускної потужності. Правила управління перевантаженням включають зобов'язання пропонувати невикористану пропускну потужність на ринку і право користувачів установки продавати свої договірні потужності на вторинному ринку. При оцінці критеріїв, зазначених у підпунктах (a), (b) і (f) частини

⁽¹⁾ ОВ L 27, 30.1.1997, С. 20.

1, враховуються результати процедури розподілу пропускної потужності.

Коли усі зацікавлені регулюючі органи влади упродовж шести місяців досягнуть згоди щодо звільнення, вони інформують про своє рішення Агенцію.

Рішення про звільнення включаючи будь-які з умов, зазначених у другому пункті цієї частини, належним чином обґрунтовуються та публікуються.

5. Рішення, зазначене у частині 4, враховується Агенцією:

- (a) якщо усі зацікавлені регулюючі органи влади не змогли досягти згоди упродовж шести місяців з дати надходження запиту щодо звільнення до останнього з них; або
- (b) у випадку спільного запиту від зацікавлених регулюючих органів.

Перед ухваленням такого рішення Агенція консультується із зацікавленими регулюючими органами влади та запитувачами.

6. Незважаючи на частини 4 і 5, держави-члени можуть передбачити для регулюючого органу влади чи Агенції, залежно від випадку, подавати для ухвалення офіційного рішення у належний орган влади держави-члена свій висновок щодо запиту на звільнення. Такий висновок публікується разом із рішенням.

7. Після отримання кожного запиту на звільнення його копія невідкладно передається регулюючим органом влади до Агенції чи Комісії. Рішення, разом із будь-якою інформацією стосовно нього, невідкладно нотифікується зацікавленими органами влади чи Агенцією (нотифікуючі установи) до Комісії. Така інформація може подаватися до Комісії у зведеній формі, надаючи їй можливість зробити добре обґрунтований висновок. Така інформація повинна містити, зокрема, таке:

- (a) детальні обґрунтування, на основі яких було відмовлено чи надано звільнення, включаючи фінансову інформацію, яка виправдовує звільнення;
- (b) здійснений аналіз впливу на конкуренцію та ефективне функціонування внутрішнього ринку електроенергії, спричиненого наданням звільнення;
- (c) обґрунтування строку та частки загальної пропускної потужності міжсистемної лінії електропередачі, для якої надається звільнення; та
- (d) результати консультування із зацікавленими регулюючими органами влади.

8. Упродовж двох місяців після отримання нотифікації, зазначеної у частині 7, Комісія може прийняти рішення, у якому від нотифікуючих установ вимагається внести зміни чи відкликати рішення про надання звільнення. Такий двомісячний строк може бути подовжений додатково на два місяці, якщо Комісія подасть запит про надання додаткової інформації. Цей додатковий строк розпочинається

наступного дня після отримання повної інформації. Початковий двомісячний строк також може бути подовжений за згодою Комісії та нотифікуючих установ.

Якщо запитана інформація не буде надана упродовж строку, зазначеного у запиті, нотифікація вважається відкликаною, крім випадку, якщо до закінчення строку цей строк буде подовжений за згодою Комісії та нотифікуючих установ, або ж нотифікуючі установи, у належній обґрунтованому повідомленні не поінформують Комісію про те, що вони вважають таку нотифікацію повною.

Нотифікуючі установи виконують рішення Комісії про зміну чи відкликання рішення про звільнення упродовж одного місяця та належним чином повідомляють про це Комісію.

Комісія зберігає конфіденційність комерційно значимої інформації.

Ухвалення Комісією рішення про звільнення втрачає силу через два роки після прийняття у випадку, якщо спорудження міжсистемної лінії електропередачі не було розпочато на той час, і через п'ять років з дати свого прийняття, якщо на той час міжсистемна лінія електропередачі не розпочала свою роботу, якщо тільки Комісія не вирішить, що така затримка не сталася через обставини, які не підлягають контролю особи, якій надано звільнення.

9. Комісія може ухвалювати настанови для застосування умов, встановлених у частині 1 цієї статті, та визначати процедуру, необхідну для застосування частин 4, 7 та 8 цієї статті. Такі заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

Стаття 18

Настанови

1. За необхідності настанови, що стосуються механізму компенсації між операторами транспортних систем, визначають, відповідно до принципів, зазначених у статтях 13 та 14:

- (a) деталі процедури визначення операторів транспортних систем, які повинні виплатити компенсації за транскордонні потоки, включаючи, що стосується розмежування між операторами національних транспортних систем, у яких розпочинаються транскордонні потоки, і систем, у яких ці потоки закінчуються, у відповідності з частиною 2 статті 13;
- (b) деталі необхідної процедури виплати, включаючи визначення першого строку, за який має бути виплачена компенсація, відповідно до другого пункту частини 3 статті 13;
- (c) деталі методологій визначення об'єму прийнятих транскордонних потоків, за які згідно зі статтею 13 потрібно виплатити компенсацію, як у тому, що стосується кількості, так і типу потоків, а також визначення величин таких потоків, як таких, що

починаються та/або закінчуються у транспортних системах окремих держав-членів – відповідно до частини 5 статті 13;

- (d) деталі методології для визначення витрат і надходжень, що виникли в результаті прийняття транскордонних потоків, відповідно до частини 6 статті 13;
- (e) деталі щодо обробки у контексті механізму компенсації між операторами транспортної потоку електроенергії, які розпочинаються або закінчуються поза межами Європейського Економічного Простору; та
- (f) участь національних систем, які приєднані до системи через лінії постійного струму, відповідно до статті 13.

2. Настанови можуть також визначати належні правила, які сприятимуть гармонізації основоположних принципів встановлення тарифів для виробників та споживачів (навантаження) відповідно до національних систем тарифів, включаючи відображення механізму компенсації між операторами транспортних систем у національних тарифах за мережу та забезпечення належних та ефективних критеріїв розміщення у відповідності з принципами, встановленими у статті 14.

Настанови передбачають належні та ефективні критерії розміщення на рівні Співтовариства.

Будь-яка така гармонізація не перешкоджає застосуванню державами-членами механізму забезпечення на всій їх території порівнянності тарифів, що застосовуються до споживачів (навантаження).

3. За необхідності, настанови, які забезпечують мінімальний рівень гармонізації, необхідної для досягнення мети цього Регламенту, також визначають:

- (a) деталі відносно надання інформації у відповідності з принципами, встановленими у статті 15;
- (b) детальні правила торгівлі електроенергією;
- (c) детальні правила стимулювання інвестицій у пропускну потужність міжсистемних ліній електропередачі, включно з критеріями розміщення;
- (d) детальну інформацію щодо питань, наведених у частині 6 статті 8.

З цією метою Комісія консультується із Агенцією та ENTSO for Electricity.

4. Настанови щодо управління та розподілу наявної транспортної потужності міжсистемних сполучень між національними системами встановлені у Додатку I.

5. Комісія може ухвалювати настанови щодо питань, наведених у частинах 1, 2 та 3 цієї статті. Вона може вносити зміни до настанов, зазначених у частині 4 цієї

статті відповідно до принципів, встановлених у статтях 15 та 16, зокрема для включення детальних настанов щодо усіх методологій розподілу пропускну потужності, що застосовуються на практиці, та забезпечення поєднаності механізмів управління перевантаженням з цілями внутрішнього ринку. За необхідності у ході внесення таких змін встановлюються загальні правила мінімальної безпеки та стандартів експлуатації для використання та експлуатації мережі, як зазначено в частині 2 статті 15. Такі заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 2 статті 23.

Під час ухвалення чи внесення змін до настанов Комісія:

- (a) забезпечує, щоб настанови гарантували мінімальний рівень гармонізації, необхідний для досягнення цілей цього Регламенту і не виходили за межі необхідного; та
- (b) вказує, які дії вона здійснила стосовно відповідності правил третіх країн, які утворюють частину електроенергетичної системи Співтовариства, відповідним настановам.

Під час першого ухвалення настанов згідно з цією статтею Комісія забезпечує, щоб вони охоплювали в єдиному заході принаймні питання, зазначені у підпунктах (a) та (b) частин 1 і 2.

Стаття 19

Регулюючі органи влади

Під час здійснення своїх обов'язків регулюючі органи влади гарантують відповідність цьому Регламенту і настановам, ухваленим згідно зі статтею 18. За необхідності для виконання цілей цього Регламенту регулюючі органи влади співпрацюють між собою, Комісією та Агенцією відповідно до Глави IX Директиви 2009/72/ЄС.

Стаття 20

Надання інформації та конфіденційність

1. Держави-члени та регулюючі органи влади відповідно до запиту надають Комісії усю інформацію, необхідну для цілей частини 4 статті 13 та статті 18.

Зокрема, для цілей частин 4 та 6 статті 13 регулюючі органи влади регулярно надають інформацію щодо фактичних витрат операторів національних транспортних систем, а також дані та усю інформацію щодо фізичних потоків у мережах операторів транспортних мереж та затрат мереж.

Комісія встановлює обґрунтований обмежений строк, упродовж якого потрібно надати інформацію, беручи до уваги її складність та необхідну терміновість надання.

2. Якщо зацікавлена держава-член або регулюючий орган влади не надали інформацію, зазначену у частині 1, упродовж визначеного в частині 1 цієї статті строку, Комісія може отримати усю інформацію, необхідну згідно з частиною 4 статті 13 та статті 18, безпосередньо від відповідного підприємства.

При надсиланні запиту щодо інформації до підприємства, Комісія одночасно пересилає копію запиту до регулюючих органів влади тих держав членів, де розташований його головний офіс.

3. У своєму запиті згідно з частиною 1 Комісія встановлює його правові основи, строк, упродовж якого потрібно надати інформацію, мету запиту, а також санкції, зазначені у частині 2 статті 22, що накладаються за подання невірної, неповної чи неправдивої інформації. Комісія встановлює обґрунтований строк, беручи до уваги складність інформації та необхідну терміновість її надання.

4. Власники підприємств або їх представники та, у випадку юридичних осіб, особи, уповноважені представляти їх за законом чи установчим документом, надають необхідну інформацію. При наявності належним чином уповноважених подавати інформацію юристів клієнт все ще несе повну відповідальність за її неповноту, невірність та неправдивість.

5. Якщо підприємство не надає необхідну інформацію упродовж строку, встановленого Комісією, або надає неповну інформацію, Комісія може своїм рішенням вимагати надання такої інформації. У такому рішенні вказується, яку інформацію необхідно надати, і встановлює належний строк її надання. У ньому вказуються санкції, передбачені у частині 2 статті 22, а також право розгляду рішення у Суді Європейських Співтовариств.

У той же час Комісія надсилає копію свого рішення регулюючим органам влади держави-члена, на території якої проживає особа чи розташований головний офіс підприємства.

6. Інформація, зазначена у частинах 1 і 2, використовується лише для цілей частини 4 статті 13 і статті 18.

Комісія не розкриває інформацію, отриману відповідно до цього Регламенту, якщо вона становить професійну таємницю.

Стаття 21

Право держав-членів встановлювати більш деталізовані заходи

Цей Регламент не становить шкоди правам держав-членів підтримувати чи запроваджувати заходи, що містять положення, які є більш детальними, ніж встановлені тут чи у настановах, зазначених у статті 18.

Стаття 22

Санкції

1. Без шкоди частині 2 держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, які накладаються при порушеннях положень цього Регламенту, та вживає усіх заходів, необхідних для забезпечення застосування цих положень. Передбачені санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими. Держави-члени нотифікують Комісію до 1 липня 2004 про правила, які відповідають

положенням, встановленим у Регламенті (ЄС) № 1228/2003, і невідкладно нотифікують Комісію про будь-які наступні зміни, що впливають на них. Вони нотифікують Комісію про правила, які не відповідають положенням, встановленим у Регламенті (ЄС) № 1228/2003 до 3 березня 2011 року, а також невідкладно нотифікують Комісію про будь-які наступні зміни, що впливають на них.

2. Комісія може своїм рішенням накладати на підприємства штрафи, що не перевищують 1% від загального обороту за попередній фінансовий рік, у якому вони умисно чи неумисно надали невірну, неповну чи неправдиву інформацію у відповідь на запит, здійснений згідно з частиною 3 статті 20, або не надали інформацію упродовж строку, встановленого рішенням, прийнятим відповідно до першого пункту частини 5 статті 20.

При визначенні суми штрафу Комісія враховує тяжкість порушення вимог, зазначених у першому пункті.

3. Санкції, передбачені відповідно до частини 1, а також рішення, ухвалені відповідно до частини 2, не є кримінальними.

Стаття 23

Процедура Комітету

1. Комісія діє за сприяння комітету, створеного згідно зі статтею 46 Директиви 2009/72/ЄС.

2. При посиланні на цю частину застосовуються частини з 1 по 4 статті 5а, а також стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС, з урахуванням положень його статті 8.

Стаття 24

Звіт Комісії

Комісія здійснює нагляд за імплементацією цього Регламенту. У своєму звіті згідно з частиною 6 статті 47 Директиви 2009/72/ЄС Комісія також повідомляє про досвід, отриманий при застосуванні цього Регламенту. Зокрема, у звіті досліджується, у якій мірі цей Регламент успішно забезпечив умови недискримінаційного та відображуючого затрати доступу до мережі для транскордонного обміну електроенергією для сприяння вибору замовників на ефективному внутрішньому ринку електроенергії та довгостроковій захищеності постачання, а також – у якій мірі наявні ефективні критерії розміщення. За необхідності звіт супроводжується відповідними пропозиціями та/або рекомендаціями.

Скасування

Регламент (ЄС) № 1228/2003 скасовується з 3 березня 2011 року. Посилання на скасований Регламент вважаються посиланнями на цей Регламент і тлумачаться згідно з таблицею відповідності у Додатку II.

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності через дванадцять днів після опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Регламент застосовується з 3 березня 2011 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та повинен прямо застосовуватись у всіх державах-членах.

Вчинено в Брюсселі 13 липня 2009 року.

За Європейський Парламент

За Раду

Голова

Голова

H.-G. PÖTTERING

E. ERLANDSSON

НАСТАНОВИ ЩОДО УПРАВЛІННЯ ТА РОЗПОДІЛУ НАЯВНОЇ ТРАНСПОРТНОЇ ПОТУЖНОСТІ З'ЄДНАНЬ МІЖ НАЦІОНАЛЬНИМИ СИСТЕМАМИ

1. Загальні положення

- 1.1. Оператори транспортних систем (TSO) докладають зусиль для прийняття усіх комерційних операцій, включаючи ті, що стосуються транскордонної торгівлі.
- 1.2. За відсутності перевантаження доступ до мережі не обмежується. Якщо це звична ситуація, то не потрібно постійно проводити процедуру розподілу пропускну потужності для доступу до послуг з транскордонного транспортування.
- 1.3. Якщо регулярні комерційні операції несумісні з безпечною експлуатацією мережі, TSO знижують перевантаження відповідно до вимог безпечної експлуатації, намагаючись утримати пов'язані витрати на економічно ефективному рівні. Виправний перерозподіл та зустрічна торгівля передбачені у випадку неможливості вживання менш затратних заходів.
- 1.4. При структурному перевантаженні TSO застосовують належні, заздалегідь визначені та ухвалені домовленості та методи управління перевантаженням. Методи управління перевантаженням забезпечують, щоб фізичні потоки електроенергії, пов'язані з розподіленою транспортною потужністю, відповідали стандартам мережевої безпеки.
- 1.5. Методи, ухвалені для управління перевантаженням, повинні надавати ефективні економічні показники для учасників ринку та TSO, сприяти конкуренції та бути придатними до застосування на рівні Співтовариства.
- 1.6. До управління перевантаженням не застосовується розмежування за торговельними операціями. Окремий запит на послуги транспортування може бути відхилений лише тоді, коли виконуються наступні сукупні вимоги:
 - (а) фізичні потоки електроенергії, що зростають в результаті прийняття запиту, передбачають неможливість гарантування безпечної експлуатації енергетичної системи, та
 - (б) грошова вартість запиту при процедурі управління перевантаженням є нижчою за усі інші запити, заплановані до прийняття для таких самих послуг та умов.
- 1.7. При визначенні відповідних сфер мережі у яких та між якими має застосовуватися управління перевантаженням, TSO керуються принципами рентабельності та мінімізації негативного впливу на внутрішній ринок електроенергії. Зокрема, TSO не обмежують пропускну потужність міжсистемного сполучення для вирішення проблеми перевантаження у власній зоні контролю, окрім вищеназаних причин та міркувань безпеки експлуатації⁽¹⁾. Якщо виникає така ситуація, то TSO описують її та подають на розгляд у зрозумілій формі усім користувачам мережі. Така ситуація допускається лише до прийняття довгострокового вирішення. Методологія та плани знайдення довгострокових рішень описується TSO та подається на розгляд у зрозумілій формі усім користувачам мережі.
- 1.8. При балансуванні мережі всередині зони контролю за допомогою експлуатаційних заходів у мережі, а також через перерозподіл, TSO враховують вплив цих заходів на сусідні зони контролю.
- 1.9. До 1-го січня 2008 року координовано та в умовах безпечної експлуатації мають бути визначені механізми добового управління перевантаженням пропускну потужності міжсистемної лінії електропередачі для того, щоб максимізувати можливості для торгівлі та забезпечити транскордонне балансування.
- 1.10. Національні регулюючі органи влади регулярно оцінюють методи управління перевантаженням, приділяючи особливу увагу відповідності принципам та правилам цього Регламенту і настанов, а також строкам та умовам,

⁽¹⁾ Безпека експлуатації означає «утримання транспортної мережі у погоджених межах безпеки».

які встановлені самими органами влади згідно з їх правилами та принципами. Така оцінка включає консультацію з усіма учасниками ринку та спеціальні дослідження.

2. Методи управління перевантаженням

- 2.1. Методи управління перевантаженням базуються на умовах ринку для сприяння ефективній транскордонній торгівлі. З цією метою пропускну потужність потрібно розподіляти лише за допомогою відкритих (пропускну потужність) та закритих (пропускну потужність та енергетика) торгів. Обидва методи можуть співіснувати в одному й тому ж міжсистемному сполученні. Для торгівлі упродовж дня можна використовувати безперебійну торгівлю.
- 2.2. Залежно від умов конкуренції механізми управління перевантаженням можуть потребувати врахування як довгострокового так і короткострокового розподілу транспортної пропускну потужності.
- 2.3. Кожна процедура розподілу транспортних пропускну потужностей має розподіляти визначену частину наявної пропускну потужності міжсистемного сполучення та будь-яку залишкову пропускну потужність, не розподілену раніше, а також будь-яку пропускну потужність, вивільнену власниками пропускну потужності з попередніх розподілів.
- 2.4. TSO оптимізують рівень стабільності пропускну потужності, враховуючи права та обов'язки пов'язаних TSO, а також права та обов'язки учасників ринку, щоб полегшити ефективність і дієвість конкуренції. Обґрунтована частина пропускну потужності може бути виставлена на ринок зі зниженим рівнем стабільності, але точні умови транспортування через транскордонні лінії завжди оголошується для всіх учасників ринку.
- 2.5. Право доступу для довгострокових та середньострокових розподілів є твердим правом на транспортну пропускну потужність. У момент надання вони підлягають застосуванню принципів «користуйся або втрачай» та «користуйся або продавай».
- 2.6. TSO визначають доцільну структуру розподілу пропускну потужності між різними часовими рамками. Вона може включати варіант для резервування мінімальної процентної частки пропускну потужності міжсистемного сполучення для щоденного та добового розподілу. Така структура розподілу підлягає перевірці відповідними регулюючими органами влади. Встановлюючи свої пропозиції TSO враховують:
 - (a) характеристики ринку;
 - (b) умови експлуатації, як-то наслідки взаємозаліку чітко заявлених розкладів;
 - (c) рівень гармонізації процентних частин та часових рамок, ухвалених для різних наявних механізмів розподілу пропускну потужності.
- 2.7. Розподіл пропускну потужності не повинен дискримінувати учасників ринку, які бажають скористатися своїми правами на двосторонні контракти на постачання або робити цінові пропозиції під час обміну електроенергією. Слід обирати найвищі цінові пропозиції, закриті чи відкриті у певних часових рамках.
- 2.8. У регіонах з добре розвинутими ринками строкових фінансових операцій з електроенергією, які показали свою дієвість, уся пропускну потужність міжсистемного сполучення може розподілятися через закриті аукціони.
- 2.9. В інших випадках, окрім тих, що стосуються нових міжсистемних ліній електропередачі, які скористалися звільненням згідно зі статтею 7 Регламенту (ЄС) № 1228/2003 чи статті 17 цього Регламенту, встановлення резервних цін при застосуванні методів розподілу пропускну потужності не дозволяється.
- 2.10. Загалом, усім потенційним учасникам ринку дозволено без обмеження брати участь у процесі розподілу. Для уникнення створення чи ускладнення проблем стосовно потенційного використання домінантної позиції будь-якого гравця ринку відповідні регулюючі та/або уповноважені органи влади, за необхідності, можуть накладати загальні обмеження чи обмеження для окремої компанії на основі домінування на ринку.
- 2.11. Учасник ринку чітко заявляють TSO про своє використання пропускну потужності у встановлений для кожних часових рамок крайній термін. Цей крайній термін повинен бути таким, щоб TSO мали можливість переадресувати невикористану пропускну потужність для перерозподілу у відповідних наступних часових рамках – включаючи добові сеанси.
- 2.12. Пропускну потужність може вільно продаватися на вторинній основі за умови, що TSO достатньо поінформований заздалегідь. Якщо TSO заперечує будь-які вторинні торги (торговельні операції), то це повинно

бути ясно та відкрито повідомлено цим TSO, а також розтлумачено ним усім учасникам ринку та нотифіковано регулюючому органу влади.

- 2.13. Фінансові наслідки неспроможності дотриматися обов'язків, пов'язаних із розподілом пропускної потужності, стосуються відповідальних за таку неспроможність осіб. Якщо учасники ринку не використали надану їм пропускну потужність чи, у випадку проданої на відкритих торгах пропускної потужності, не продали її на вторинному ринку чи не повернули її вчасно, то вони втрачають свої права на таку пропускну потужність та сплачують відповідні затратам суми. Будь-які суми, що відображають витрати за невикористання пропускної потужності, є пропорційними та виправданими. Подібним чином, якщо TSO не виконує свого обов'язку, то він повинен компенсувати учаснику ринку втрату прав на пропускну потужність. З цією метою до уваги не беруться жодні непрямі збитки. Ключові поняття та методи визначення зобов'язань, які виникають з невиконання обов'язків, встановлюються заздалегідь відносно фінансових наслідків, а також підлягають перевірці відповідним національним регулюючим органом/органами.

3. Координація

- 3.1. Розподіл пропускної потужності певного міжсистемного сполучення координується та виконується TSO шляхом використання загальних процедур розподілу. У випадках, коли очікується, що комерційний обмін між двома країнами (TSO) відчутно вплине на стан фізичного потоку будь-якої третьої країни, за допомогою загальної процедури управління перевантаженням здійснюється координування методів управління перевантаженням усіх таких TSO. Національні регулюючі органи влади і TSO гарантують, що жодна з процедур управління перевантаженням із відчутним впливом на фізичні потоки електроенергії в інших мережах не буде встановлюватись в односторонньому порядку.
- 3.2. Загальний метод координованого управління перевантаженням та процедура розподілу пропускної потужності на ринку застосовуватиметься принаймні щорічно, щомісячно та за добу до 1 січня 2007 року між країнами у наступних регіонах:
- (a) Північна Європа (Данія, Швеція, Фінляндія, Німеччина та Польща),
 - (b) Північно-Західна Європа (країни Бенілюксу, Німеччина та Франція),
 - (c) Італія (Італія, Франція, Німеччина, Австрія, Словенія та Греція),
 - (d) Центральна Східна Європа (Німеччина, Польща, Чеська Республіка, Словачія, Угорщина, Австрія та Словенія),
 - (e) Південно-Західна Європа (Іспанія, Португалія та Франція),
 - (f) Великобританія, Ірландія та Франція,
 - (g) Країни Балтії (Естонія, Латвія та Литва).
- У випадку міжсистемного сполучення, що охоплює країни, які належать до більш ніж одного регіону, застосування методу управління перевантаженням буде відрізнятися з метою забезпечення сумісності з методами, що застосовуються в інших регіонах, до яких належать ці країни. У такому випадку, відповідні TSO пропонують метод, який підлягає перевірці відповідними регулюючими органами влади.
- 3.3. Регіони, зазначені у підпункті 2.8. можуть розподіляти пропускну потужність міжсистемного сполучення шляхом розподілу за добу наперед.
- 3.4. Сумісні процедури управління перевантаженням визначаються в усіх семи регіонах з наміром формування дійсно інтегрованого внутрішнього ринку електроенергії. Учасники ринку не протиставляються несумісним регіональним системам.
- 3.5. З наміром сприяти справедливій та дієвій конкуренції та транскордонній торгівлі координація між TSO у межах регіонів, встановлених у підпункті 3.2., включатиме усі етапи від обчислення пропускної потужності та оптимізації розподілу до безпечної експлуатації мережі з чітким визначенням відповідальності. Така координація, зокрема, включає:
- (a) використання загальної моделі транспортування, що є ефективною у випадку фізичних кільцевих потоків та враховує розбіжності між фізичними та комерційними потоками,
 - (b) розподіл та призначення пропускної потужності для дієвого врегулювання у випадку взаємозалежних фізичних кільцевих потоків,

- (c) ідентичні зобов'язання власників пропускної потужності щодо надання інформації про їх заявлене використання пропускної потужності, тобто призначення пропускної потужності (для відкритих торгів),
 - (d) ідентичні часові рамки та час закриття,
 - (e) ідентична структура розподілу пропускної потужності серед різних часових рамок (наприклад, 1 день, 3 години, 1 тиждень тощо) та у значенні блоків проданої пропускної потужності (кількість електроенергії у МВт, МВт/год тощо),
 - (f) погоджені з учасниками ринку договірні рамки,
 - (g) перевірка потоків на відповідність вимогам мережевої безпеки для планування експлуатації та експлуатації в реальному часі,
 - (h) облік та оплата дій з управління перевантаженням.
- 3.6. Координація також включає обмін інформацією між TSO. Зміст, час та періодичність обміну інформацією суміщається з діями, зазначеними у підпункті 3.5. та функціонуванням ринків електроенергії. Такий обмін інформацією, зокрема, надає TSO можливість скласти найвірогідніший прогноз ситуації у глобальній мережі для здійснення доступу до потоків у своїй мережі та наявних потужностей міжсистемних сполучень. Будь-який TSO, що збирає інформацію від імені інших TSO, надає TSO-учасникам результати збору даних.

4. Розклад ринкових операцій

- 4.1. Розподіл наявної транспортної пропускної потужності проводиться заздалегідь. Перед кожним розподілом пов'язані TSO спільно оголошують пропускну потужність, яка буде розподілена, враховуючи за необхідності потужність, не реалізовану за твердим правом на транспортування, та, за необхідності, пов'язані компенсовані призначення разом з будь-якими періодами, упродовж яких пропускну потужність буде знижена чи недоступна (наприклад для технічного обслуговування).
- 4.2. З повним урахуванням безпеки мережі надання прав на транспортування здійснюється заздалегідь, до сеансів наступного дня на усіх організованих ринках та перед оголошенням пропускної потужності для розподілу за механізмом внутрішньоденного розподілу та розподілу за день наперед. Надання прав на транспортування у зворотному напрямку здійснюється з метою забезпечити дієве функціонування міжсистемного сполучення.
- 4.3. Успішні добові розподіли наявної транспортної пропускної потужності для дня Д відбуваються у день Д-1 та Д – після публікування запланованих чи дійсних розкладів виробництва на наступний день.
- 4.4. Під час підготовки мережевої операції за наступний день TSO обмінюються інформацією із сусідніми TSO, включаючи прогнозовану топологію мережі, наявність та прогнозовану продуктивність виробничих блоків, а також потоки навантаження для оптимізації використання загальної мережі шляхом експлуатаційних заходів відповідно до правил безпечної експлуатації мережі.

5. Прозорість

- 5.1. TSO публікують усі дані щодо придатності мережі, доступу до неї та її використання, включаючи звіт стосовно місцезнаходження та причин виникнення перевантаження, методів, що застосовуються для управління перевантаженням та планів для управління перевантаженням у подальшому.
- 5.2. TSO публікують загальний опис методу управління перевантаженням, який застосовується за різних обставин для максимізації пропускної потужності, доступної на ринку, а також загальну схему обчислення пропускної потужності міжсистемного сполучення для різних часових рамок, засновану на електричних та фізичних характеристиках мережі. Така схема підлягає перевірці регулюючих органів відповідних держав-членів.
- 5.3. Процедури управління перевантаженням та розподілу пропускної потужності, що використовуються, разом зі строками та процедурами застосування пропускної потужності, а також описом пропонованих продуктів та прав і обов'язків TSO і сторони, яка отримує пропускну потужність, включно з відповідальністю, яка виникає у випадку невиконання зобов'язань, детально описуються і відкрито надаються TSO усім потенційним користувачам мережі.
- 5.4. Стандарти безпеки планування та експлуатації утворюють невід'ємну частину інформації, яку TSO публікує у відкритому офіційному документі. Цей документ також підлягає перевірці національними регулюючими органами влади.

- 5.5. TSO публікують усі дані щодо транскордонної торгівлі на основі найсприятливішого прогнозу. Для виконання цього обов'язку зацікавлені учасники ринку надають TSO усі необхідні дані. Спосіб публікування такої інформації підлягає перевірці регулюючими органами влади. TSO публікують принаймні:
- (a) щорічно: інформацію про довгостроковий розвиток транспортної інфраструктури та її вплив на транскордонну транспортну пропускну потужність;
 - (b) щомісячно: прогнози на наступний рік та місяць щодо присутньої на ринку транспортної пропускну потужності, беручи до уваги усю інформацію, доступну для TSO на момент складання прогнозу (наприклад, вплив літнього та зимового сезону на пропускну потужність ліній передачі, технічне обслуговування мережі, наявність виробничих блоків тощо);
 - (c) щотижнево: тижневі прогнози щодо наявної на ринку транспортної пропускну потужності, беручи до уваги усю інформацію, доступну для TSO на момент складання прогнозу, як-то прогноз погоди, запланована робота з технічного обслуговування мережі, наявність виробничих блоків тощо;
 - (d) щоденно: потужність поточного дня і за день наперед, наявну на ринку для кожного інтервалу часу на ринку, беручи до уваги усі призначення за день наперед, розклади виробництва за день наперед, прогнозований попит і заплановану роботу з підтримки мережі;
 - (e) загальну розподілену пропускну потужність по кожному інтервалу часу на ринку, та усі відповідні умови використання такої потужності (наприклад, курс остаточного розрахунку по угодах на торгах, зобов'язання щодо способу використання пропускну потужності тощо), для виявлення будь-якої залишкової пропускну потужності;
 - (f) розподілену пропускну потужність, відразу після кожного розподілу, а також інформацію про сплачені ціни;
 - (g) загальну використану пропускну потужність, по кожному інтервалу часу на ринку, відразу після призначення;
 - (h) якнайближче відносно реального часу: сукупні реалізовані комерційні та фізичні потоки, по кожному інтервалу часу, включаючи опис впливу будь-яких корегуючих заходів, вжитих TSO (наприклад - обмеження) для вирішення проблем у мережі або системі;
 - (i) *ex-ante* інформація щодо планових відключень та *ex-post* інформація про планові та непланові відключення виробничих блоків, потужніших за 100 МВт.
- 5.6. Уся необхідна інформація повинна бути своєчасно доступною для ринку для обговорення усіх торговельних операцій (як-то на момент обговорення річних контрактів на постачання для промислових замовників або на момент подання цінових пропозицій на організовані ринки).
- 5.7. TSO публікує інформацію щодо прогнозованого попиту та щодо виробництва відповідно до часових рамок, зазначених у підпунктах 5.5. та 5.6. TSO також публікує інформацію, необхідну для транскордонного балансування ринку.
- 5.8. Після опублікування прогнозів фактичні реалізовані значення інформації прогнозу також публікуються у наступний після прогнозу період або не пізніше наступного дня (Д+1).
- 5.9. До усієї інформації, опублікованої TSO, надається легкий та вільний доступ. Усі дані мають бути доступними через відповідні стандартизовані засоби обміну інформацією, які визначаються у ході тісної співпраці з учасниками ринку. Ці дані повинні включати інформацію про минулі періоди мінімум по два роки, так щоб нові учасники ринку також мали доступ до таких даних.
- 5.10. TSO регулярно обмінюються набором достатньо точних даних про потоки мережі та розподілу для того, щоб зробити можливими обчислення потоку розподілу кожного TSO у його зоні. Такий самий набір даних за запитом надається Комісії та регулюючим органам влади. Комісія та регулюючі органи влади забезпечують конфіденційність поводження з такими даними самостійно та за допомогою консультанта, який проводить аналітичну роботу на основі таких даних.

6. Використання прибутку від перевантаження

- 6.1. Процедури управління перевантаженням, пов'язані із заздалегідь визначеними часовими рамками, можуть принести дохід лише у випадку перевантаження, яке виникло у такий період, окрім нових міжсистемних ліній електропередачі, які отримують прибуток від звільнення згідно зі статтею 7 Регламенту (ЄС) № 1228/2003 та

статтю 17 цього Регламенту. Процедура розподілу таких доходів підлягає перевірці з боку регулюючих органів влади і не повинна викривляти процес розподілу на користь будь-якої зацікавленої сторони, що запитала пропускну потужність чи електроенергію, або ж створювати стримуючі фактори для зменшення перевантаження.

- 6.2. Національні регулюючі органи влади діють об'єктивно, розглядаючи прибутки від розподілу потужності системних з'єднань.
- 6.3. Прибуток від перевантаження ділиться між пов'язаними TSO відповідно до критеріїв, що узгоджені між цими TSO та перевірені відповідними регулюючими органами влади.
- 6.4. TSO заздалегідь чітко визначають використання будь-якого прибутку від перевантаження, який вони можуть отримати, та повідомляють про фактичне використання такого прибутку. Регулюючі органи влади перевіряють відповідність такого використання цьому Регламенту і настановам, а також використання усієї суми прибутку від перевантаження та розподілу в один чи більше з трьох способів, визначених у частині 6 статті 16 цього Регламенту.
- 6.5. Щорічно до 31 липня регулюючі органи влади публікують звіт, у якому вказується сума прибутку, отримана за 12 місяців по 30 липня поточного року, а також спосіб використання зазначених прибутків разом із перевіркою відповідності використання цьому Регламенту і настановам, а також використання усієї суми прибутку від перевантаження в один чи більше з трьох визначених способів.
- 6.6. Можливість використання прибутку від перевантаження з метою підтримати чи збільшити пропускну потужність міжсистемного сполучення надається переважно особливим, заздалегідь визначеним проектам, які сприяють полегшенню існуючого пов'язаного перевантаження та які можуть також бути застосовані упродовж обгрунтованого періоду часу, зокрема, по відношенню до процесу авторизації.

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Регламент (ЄС) № 1228/2003	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 2
–	Стаття 3
–	Стаття 4
–	Стаття 5
–	Стаття 6
–	Стаття 7
–	Стаття 8
–	Стаття 9
–	Стаття 10
–	Стаття 11
–	Стаття 12
Стаття 3	Стаття 13
Стаття 4	Стаття 14
Стаття 5	Стаття 15
Стаття 6	Стаття 16
Стаття 7	Стаття 17
Стаття 8	Стаття 18
Стаття 9	Стаття 19
Стаття 10	Стаття 20
Стаття 11	Стаття 21
Стаття 12	Стаття 22
Стаття 13	Стаття 23
Стаття 14	Стаття 24
–	Стаття 25
Стаття 15	Стаття 26
Додаток	Додаток I